



مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد



۲۰۲۶/۰۶/۲۳

احسان الله ارینزی

افریقا

(قسمت شست و هشتم)

Namibia نامیبیا

(قسمت دوم)

جغرافیای اقتصادی:

نظر اجمالی: صادرات ستون فقرات اقتصاد نامیبیا را تشکیل میدهد. نامیبیا ذخایر غنی مواد معدنی مانند یورانیم، الماس، نقره، جست، قلعی، سرب، تنگستین و مس دارد و بدون تیل چهارمین کشور صادر کننده مواد معدنی بحساب می‌رود. سهم پروسس و صدور صادرات مواد معدنی در ساختار تولید ناخالص داخلی این کشور 10% در کل عواید کشور 45% میباشد. نامیبیا در سال 2020 اولین کشور صادر کننده یورانیم و توریم در جهان شناخته شده. درین اواخر دولت نامیبیا در اعمار بندر تجارتي Walvis سرمایه گذاری میکند، تا امکانات بهتر صدور و ورود مال ازین کشور و یا بدین کشور مساعدتر گردد. نامیبیا امکانات کافی برای تولید انرژی برق دارد، خاصاً انرژی از منابع جدید مانند انرژی آفتاب و غیره. طی سالهای اخیر تعداد گردشگران خارجی به نامیبیا افزود شده و آرام آرام شرایطی فراهم میشود که تعداد این گردشگران به صدها هزار برسد که طبعاً یک منبع بزرگ برای عواید ملی و منبع کار برای مردم نامیبیا بحساب خواهد آمد.

دولت نامیبیا تلاش میکند تا سهولت های اداری، حقوقی و قانونی را برای سرمایه گذاران داخلی و خارجی فراهم نماید، تا سطح استخدام بالا رفته و تولیدات و ارائه خدمات کشور بهتر و زیادتیر گردد. کمبود کارگران فنی و مسلکی یک مشکل عمده اقتصاد نامیبیا بحساب می‌رود که در سال های آینده چاره جویی خواهد شد. 25% مردم نامیبیا در زراعت مصروف هستند.

این کشور یک مقدار مواد خوراکی مورد نیاز خود را از خارج وارد میکند و مردم گاهی با کمبود مواد خوراکی شده و خساراتی را متحمل میشوند. تقسیم عواید نامیبیا عادلانه نیست. بیکاری زیاد است و در شرایط نامساعد زنده گی میکنند.

تولید ناخالص داخلی GDP: 29.94 بلیون \$ (2023).

رشد سالانه تولید ناخالص داخلی یا GDP: 4.16%

عاید سرانه سالانه: \$ 10100

ساختار سکتوری تولید ناخالص داخلی: زراعت 7.7%، صنعت 30% و خدمات 53.4% (2023).

انفلاسیون: 4.2% (2024).

نیروی کار: 1.13 نفر. زراعت 31%، صنعت 14% و خدمات 54% (2024).

نرخ بیکاری: 19.1% (2024).

زندگی زیر خط فقر: 17.4% (2015).

بودجه: عواید 3.99 بلیون \$ و مصارف 4.53 بلیون \$ (2022).

د پانو شمیره: له 1 تر 6

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ

صنعت: استخراج و پروسس معادن الماس، سرب، جست، قلعی، نقره، تنگستین، یورانیم، مس و سنگ آهن، برق، مواد خوراکی گوشت، ماهی، لبنیات، مکرونی و نوشابه، ساختن کشتی های کوچک و متوسط، ملبوسات، اشیای چرمی و کارهای دستی.

رشد سالانه تولیدات صنعتی: 9.19% (2023).

تولید برق: 640000 kW (2020). از تیل 6.1%، از انرژی آفتابی 4.7%، از باد 0.5% و از آب 88.8% (2020).

مصرف برق: 4.06 بلیون kWh (2019)،

صادرات برق: 119 میلیون kWh،

واردات برق: 3.41 بلیون kWh،

تولید تیل خام: صفر بیرل - روز (2021)،

ذخیره تیل: صفر میلیون بیرل (اول جنوری - 2021)،

مصرف تیل: 26500 بیرل - روز (2019)،

واردات تیل: 26600 بیرل - روز،

تولید گاز: صفر متر مکعب - سال (2021)،

مصرف گاز: صفر متر مکعب - سال،

ذخیره گاز: 62.29 بلیون متر مکعب (اول جنوری - 2021).

زراعت: 47.2% زمین های نامیبیا کشت میشود که 1% آن تحت زرع بوده و 46.2% آن را چراگاه ها تشکیل میدهد. 8.8% زمین های نامیبیا را جنگلات و 44% باقی مانده را کوه ها، دریاها، شهرها، مناطق کار و تولید و محلات بود و باش روستایی تشکیل میدهد. در سال 2012 موازی 80km² زمین نامیبیا کشت میشود. 31% مردم این کشور در عرصه زراعت و جنگلداری مصروف کار اند و 6.7% تولید ناخالص داخلی ازین سکتور بدست می آید. گندم، ارزن، جواری، موم، خسته، میوه های گوناگون، سبزی، گوشت، لبنیات، تخم مرغ و علوفه از محصولات مهم زراعتی و مالداري این کشور به شمار میروند.

مالداري: نیمی از مساحت نامیبیا را چراگاه های بسیار پر علوفه دربر گرفته که برای پرورش حیوانات اهلی بسیار مناسب پنداشته میشوند. گاو 2.5 میلیون، بز 725000، خوک 100000 و مرغ خانگی و فارمی 40.2 میلیون قطعه. درین کشور هر سال بطور متوسط 88000 تن ماهی صید میشود.

معادن: مس، الماس، یورانیم، طلا، نقره، سرب، جست، قلعی، لیتیم، کاندیوم، ولفرام، وانادیوم، بریلیوم، منگنیز، بوکسیت، تنگستین و سنگ آهن.

صادرات: به ارزش مجموعی 5.69 بلیون \$ (2023).

الماس، مس، طلا، جست، سرب، یورانیم، گوشت، حیوانات زنده، ماهی پروسس شده، پوست قره قل و کارهای دستی.

شرکای بزرگ تجاری: افریقای جنوبی 27%، چین 12%، بوتسوانا 8%، بلجیم 7% و فرانسه 5% (2023).

واردات: به ارزش مجموعی 8.28 بلیون \$ (2023).

ماشین آلات، وسایط نقلیه، پرزه جات، محصولات نفتی، ادویه و مواد طبی، اشیای استهلاکی، مواد کیمیایی، منسوجات، سامان آلات برقی، کاغذ، مواد ساختمانی، اسلحه و مهمات.

شرکای بزرگ تجاری: افریقای جنوبی 36%، چین 9%، هند 7%، امارات متحده امریکا 4% و ایالات متحده امریکا 3% (2023)

قروض خارجی: 7.96 بلیون \$ (31 دسمبر - 2017).

واحد پولی: دالر نامیبیایی

یک دالر امریکایی = 17.70 دالر (30 جون 2025).

سال مالی: از روز اول آپریل یکسال تا 31 مارچ سال آینده.

سیستم وزنی: متریک.

ترانسپورت: نامیبیا 2628km خط آهن، 48875km سرک (7893km پخته و 40982km خامه) و 14 کشتی تجاری (با ظرفیت 1000GRT یا بیشتر از آن) دارد.

□

1	General Cargo	تانکر مواد نفتی
13	Others	سایرین

د پانوی شمیره: له 2 تر 6

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلېکنې د لیکنيزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولی

میدانهای هوایی: مجموعاً 112 (2021)	پخته 19	خامه 93
رنوی طولیتر از 3047m	4	-
رنوی از 2438m تا 3047m	2	-
رنوی از 1524m تا 2437m	12	25
رنوی از 914m تا 1523m	1	52
رنوی کوتاه تر از 914m	-	16

میدان هلیکوپتر: 4 (2021).

Air Namibia Ltd بحیث یک شرکت خدمات هوایی ملکی، با مرکزیت میدان هوایی بین المللی و ندهوک در سال 1946، به کمک South East Air Transport تاسیس شد. در سال 2013 ملکیت Air Namibia کاملاً دولتی شد و در سال 2016 اداره تنظیم خدمات هوایی ملکی این کشور بشکل منظم تر شروع بکار نمود. امروز نامیبیا 5 شرکت هوایی ملکی دولتی و خصوصی دارد که بین سالهای 1967 – 2001 تاسیس شده و همه در سال 2020 با 21 بال طیاره 603000 مسافر و 26.30 ملیون mt-km مال التجاره را انتقال داده اند. 440000 موتر تیزرفتار، بس، لاری، تانکر و سایر وسایط نقلیه ساختمانی و معدنکاری.

بنادر: والویزبای Walvis bay و لودیریتس Luderitz، هوشاکاتی Oshakati و روشپینا Roshpina. مخابرات: کود تلفون (00264). تعداد تلفون های دیجتل 81000 و همراه 2.6 ملیون (2023). مراکز شهری نامیبیا سیستم های عصری و پیشرفته تلفون های دیجتل، کیبل نوری و میکرویف دارند. این کشور با افریقای جنوبی از راه کیبل نوری، با بوتسوانا از راه میکرویف و با سایر کشورهای همسایه از راه IDD ارتباط دارد. نامیبیا با Africa ONE از راه کیبل زیرآبی و بعد از سال 2022 با کیبل بین پرتگال و افریقای جنوبی وصل است ارتباط دارد.

در نتیجه فعالیت هشت ساله شبکه تلفون های همراه سرتاسر کشور تحت پوشش قرار گرفته و عرضه خدمات 5G نیز در راه است. کیبل های نوری زیرآبی ACE و WACS از سواحل نامیبیا میگذرد که زمینه اتصال با کشور های اروپایی را نیز فراهم نموده است. این کشور برای ماهواره انتلسات 4 ستیشن زمینی دارد (2019). رسانه ها: نامیبیا یک رادیو تلویزیون دولتی، یک تلویزیون و 12 رادیوی خصوصی دارد که برنامه های آن ها به زبان های گوناگون به نشر میرسند. مردم نامیبیا میتوانند که برنامه های رادیو - تلویزیون های خارجی را از طریق کیبل، انترنت و ماهواره ببینند و بشنوند.

شرح وسایل انتشاراتی موجی در نامیبیا (2021)			
700000	کل تعداد رادیو	AM = FM, 1 = 12	مراکز نشرات رادیویی
540000	کل تعداد TV	3	مراکز نشرات تلویزیونی

کود انترنت: Na.

مشترکین انترنت: 1.84 ملیون. %61 مردم (2023).

انکشاف اجتماعی: نامیبیا بحساب تولید ناخالص داخلی و عاید سرانه سالانه، از ممالک نسبتاً پیشرفته افریقا به حساب می آید. به اساس معلومات CIA World Factbook – 2023 هر باشنده این کشور سالانه بطور متوسط \$ 10100 عاید دارد، که در میان کشورهای افریقای یک قم خوب شمرده میشود، این عاید 20 - 24 برابر بیشتر از عاید افغانستان است.

%91.5 مردم نامیبیا بالای 15 سال (مردان %91.6 و زنان %91.4) دارای تعلیمات متوسط، مسلکی و یا عالی هستند، تعلیم و تربیه برای اطفال 7-16 سال الزامی و رایگان است، جوانان بطور متوسط 12 سال درس میخوانند، %50 اطفال واجد شرایط به مکاتب میروند، دولت %9.4 تولید ناخالص ملی را به امر انکشاف معارف و تحصیلات عالی اختصاص داده و با سکتور خصوصی میکوشند تا برای کودکان و جوانان کشور، زمینه تعلیم و تربیه خوب را فراهم سازند.

تعلیم و تربیه در نامیبیا از کودکستان آغاز و به پوهنتون به پایان میرسد. رفتن به کودکستان نه الزامی و نه رایگان است.

د پانو شمیره: له 3 تر 6

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلېکنې د لیکنيزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ

مکاتب ابتداییه 7 سال (7-13 ساله) است که متعلمین در آن مضامین شامل نصاب تعلیمی را می آموزند و ورزش میکند و بعد از کامیابی به صنوف بالا راه پیدا میکنند. مکاتب متوسطه 3 سال (14-16 سال) اند که باز هم رایگان است و متعلمین به فراگیری زبان های محلی و انگلیسی، کیمیا، فزیک، هندسه، الجبر، تاریخ، جغرافیه و مثلثات می پردازند. بعد لیسه شروع میشود که دو سال دربر میگیرد و تقریباً در مراکز شهری و حومه ها میسر است و والدین باید ثابت فیس مکتب و کتاب و قرطاسیه و یونیفورم پول بپردازند. بعد ازین یکعده جوانان به انستیتوت های فنی و مسلکی میروند که 2 - 4 سال را دربر میگیرد و آنها را برای کار تربیت مینمایند و یکعده دگر برای رفتن به پوهنتون ها و موسسات تحصیلات عالی آماده میشوند.

پوهنتون نامیبیا و پولی تخنیک نامیبیا از مهم ترین مراکز تحصیلات الی این کشور بحساب میروند. پوهنتون نامیبیا در سال 1992 تاسیس شد که حالال در فاکولته های زراعت و منابع طبیعی، اقتصاد و علوم اداره، تربیه معلم، علوم انسانی و اجتماعی، ساینس، حقوق، علوم طب و دوا سازی و انجینیری و تکنالوژی معلوماتی 14000 محصل دارد. درین کشور سه موسسه تحصیلات عالی تخصصی دولتی و 7 موسسه خصوصی نیز فعالیت میکنند.

شرح مراکز تعلیمی نامیبیا (2021)			
نوع مرکز تعلیمی	تعداد مرکز	مجموع آموزنده	مجموع آموزگار
مکاتب ابتدایی	1250	517000	26000
متوسطه و لیسه	697	213000	10650
مکاتب فنی و مسلکی	50	20000	1250
تحصیلات عالی	15	32000	2500

نامیبیا 10 روزنامه و حدود 135 هفته نامه، ماهنامه و گاهنامه دارد. هر سال بطور متوسط 570 عنوان کتاب جدید علمی، هنری، ادبی، تخنیکی و معلوماتی نشر می شود و هر نفر سالانه بطور اوسط 1.1Kg کاغذ را برای نوشتن، خواندن و نشرات به مصرف میرساند.

محیط زیست نامیبیا بعلت وسعت زیاد و موجودیت جنگلات، چراگاه ها و مناطق سرسبز و سطح بلند آگاهی عامه سالم باقیمانده و زیبایی به آن نرسیده است. وضعیت صحت عامه رو به بهبود است و آرام - آرام بیمه های جان میگیرد که در اوقات مریضی، بیکاری، پیری، معلولیت، تقاعد و مرگ خدمات و سهولت های حداقلی را برای مستمندان و نیازمندان فراهم نماید.

دولت نامیبیا 9.4% تولید ناخالص داخلی خود را به صحت مردم اختصاص داده (2020)، افزایش سالانه نفوس 1.82% است (2022) که در دنیا درجه پنجاهم را به خود اختصاص میدهد، در 1000 طفل نو تولد 29.42 نفر میمیرند که در دنیا پنجاه و پنجم میشود، عمر وسطی مردم به 66.47 نزدیک شده، یک زن در کل عمر بطور وسطی 2.98 طفل بدنیا می آورد که در دنیا جایگاه چهل و هشتم را دارد، 13.2% کودکان زیر پنج سالگی وزن کافی ندارد، 98.9% مردم به آب صحتی آشامیدنی دسترسی دارند، 70.6% تشنابها صحتی و عصری اند، حدود 8.3% جوانان نامیبیا متاسفانه HIV/AIDS دارند، هر سال بطور متوسط 3052 نفر بعلت این مریضی میمیرند و در 100000 نفر 40 نفر توبرکلوز دارند.

زنان نامیبیا بعد از بهتر شدن وضع اقتصادی خانواده ها، انکشاف تعلیم و تربیه، زنده گی شهری، حاکمیت قانون و سطح بلند آگاهی عامه در شرایط خوب زنده گی میکنند، مردم به حقوق زنان احترام دارند، اما موجودیت مناسبات قبایلی در بعضی مناطق روستایی، حقوق زنان محدود و زنان با یک مقدار مشکلات دست به گریبان هستند. در نامیبیا به هر 5 نفر یک TV، به 3.9 نفر یک رادیو، به 20 متعلم یک معلم، به 14 محصل یک استاد، به 16 نفر یک تلفون دیجتل، به هر نفر 1.14 تلفون همراه، به 1690 نفر یک داکتر عمومی و به 370 نفر یک بستر شفاخانه میرسد، 35% مردم برق (شهری 78% و دهاتی 36%) (2019) و 64% انترنت دارند. قوای مسلح: قوای پیاده، قوای زمینی، قوای بحری، قوای هوایی و مدافعه هوایی، امنیت داخلی و پولیس. سن خدمت عسکری: 18 ساله، داوطلبانه.

سهم مصارف عسکری در تولید ناخالص داخلی: 2.8% (2024). منازعات منطقوی: دولت نامیبیا از چند سال باینطرف پلان دارد تا در منطقه آبشار Popa در سرحد با انگولا یک بند بزرگ اعمار نماید. اگر این برنامه عملی شود، باشندگان بعضی روستاها و دهکده های نزدیک کوچ کرده و در مناطق پایبتر مسیر دریا، خساراتی به باشندگان آن مناطق تحمیل خواهند شد. نامیبیا و افریقای جنوبی تاهنوز قراردادی را امضا نکرده اند که در سال 1994 نهایی شده و قرار بود سرحدات هر دو کشور را در مسیر آب دریای Orange نشانی نماید، اما قرارداد به امضا نرسید و معضله به جای خود باقیماند.

تاریخ: منطقه جنوب غربی آفریقا از روزگار بسیار دور مسکن اقوام خوبی خوبی، سان، اووامبو و هر روها بوده است که همه به زبان بانتو تکلم میکردند. در دهه 1480 دریانوردان پرتگالی در سواحل نامیبیا پیاده شدند. دیاگوی پرتگالی Diago نخستین سیاح و دریانورد اروپایی است که در سال 1486، در جنوب آفریقای جنوبی، در مناطق ساحلی کیپ تاون پیاده شد. یک سال بعد دومین گروه ملاحان پرتگالی تحت رهبری بارتولومئودیس Bartolo Meu Dias، به هدف تحقیقات و مطالعات بیشتر در سواحل آفریقای جنوبی به خاک جمهوری آفریقای جنوبی رسید و کار خود را آغاز کرد.

این گروه های اکتشافی تا سال 1787 به مطالعاتی در مناطق جنوبی آفریقا مصروف بودند، اما تا مناطق مرکزی نامیبیا پیشروی نکرده و آن را درست نمی شناختند.

طی قرون 17 و 18 و اوایل قرن 19، هالندی ها و برتانوی ها تا حدی در مناطق مرکزی و دورتر از سواحل نامیبیا پیشرفتند. آن ها کوشش میکردند که امکانات ایجاد مراکز نظامی و تجارتی را درین منطقه مطالعه نموده و برای بدست آوردن اهداف خود دست بکار شوند. در سال 1840 جرمن ها با اعزام مبلغین مذهبی وارد نامیبیا شده و آرام - آرام بکار اساسی خود آغاز نمودند. این مبلغین وابسته به یک سازمان جرمنی، مسیحی لندن، از کیپ تاون (آفریقای جنوبی) در نامیبیا جابجا شد و در عین حال ملاحان و کاشفان جرمنی مرحله به مرحله برای تصرف این سرزمین نزدیک میشدند. با کشف معادن سرشار آهن، سرب، قلعی، مس و الماس در نامیبیا، بر اهمیت ستراتیژیکی و اقتصادی این سرزمین خشک و بیابانی افزوده شد و این ثروت استعمارگران را به جان هم انداختند. رقابت شدید اروپایی ها این منطقه را دربر گرفت که بالاخره از میان آنها جرمن ها در سال 1884 آن را تحت کنترل خود در آوردند.

در سالهای جنگ جهانی اول، آفریقای جنوبی بالای این سرزمین حمله کرد و آن را ضمیمه اتحادیه آفریقای جنوبی نمود (1974).

بعد از پایان جنگ جهانی اول، آفریقای جنوب غربی یا نامیبیا از سوی جامعه ملل League of Nations به رژیم سفید پوستان اتحادیه آفریقای جنوبی سپرده شد. این تسلط هفتاد سال طول کشید، ظلم و ستم شدید رژیم سفید پوستان بالای نسل های سیاه ادامه داشت و ثروت های طبیعی این سرزمین غارت میگردد.

در سال 1947 بعد از جنگ دوم جهانی، دولت آفریقای جنوبی رسماً به سازمان ملل متحد خبر داد که نامیبیا جز خاک این مملکت است، اما این اعلامیه از دیده گاه سازمان ملل متحد که قیمومیت این گونه سرزمین ها را بعهدہ داشت، مردود اعلام شد. پافشاری دولت آفریقای جنوبی و انکار سازمان ملل متحد تا سال 1961 هم چنان ادامه یافت. بین سالهای 1961 تا 1968 سازمان ملل متحد مقدمات استقلال نامیبیا را فراهم کرد، در عین حال مردم نامیبیا نیز برای حصول استقلال با نظامیان آفریقای جنوبی وارد میدان جنگ شدند. بین سالهای 1960 و 1965 گروه های سیاسی (اوپو) و (سواپو) اعلان موجودیت نمودند. در آن وقت سامویل نجوما رهبر سازمان مارکسیستی مردم آفریقای جنوب غربی (South Western African Peoples Organization (SWAPO بود که از مردم میخواست که با اتحاد کمال و تمام صدای اعتراض خود را از طریق اعتصاب ها، تظاهرات و فشارهای سنگین بگوش جهانیان رسانیده و رژیم اپارتاید آفریقای جنوبی را مجبور سازد تا آزادی کامل نامیبیا (آفریقای جنوب غربی) را اعلان نماید.

نخستین جنگ آزادی در 26 اگست 1966 بوقوع پیوست، استقلال انگولا در سال 1975 نحوه مبارزه مردم نامیبیا را دگرگون کرد و موجودیت SWAPO از سوی سازمان ملل متحد به رسمیت شناخته شد.

ششمین کنفرانس کشورهای غیرمنسلک که در هاوانا برگزار شد، نیز سواپو را به عنوان نماینده نامیبیا به رسمیت شناخت و سازمان ملل متحد در سال 1980، کنفرانسی برای رسیده گی به وضعیت نامیبیا تشکیل داد و مبارزه SWAPO علیه اشغالگران وسعت بیشتر یافت. سازمان وحدت آفریقا نیز سواپو را بحیث تنها نماینده مردم این سرزمین به رسمیت می شناخت و کشورهای همسایه نیز به سواپو اجازه داد بود که مراکز عسکری خود را در خاک آنها ایجاد کند و به این ترتیب سواپو از حمایت همه جانبه برخوردار شده بود. در حالیکه قدرت های غربی طرفدار حاکمیت آفریقای جنوبی بالای نامیبیا بودند و بالای محکمه بین المللی لاهه نیز فشار می آوردند که از آزادی خواهان نامیبیا پیشتنبانی نکند، اما حمایت سازمان ملل متحد، شورای امنیت این سازمان، محکمه جهانی لاهه و سایر اطراف بر قدرت روز افزون SWAPO می افزود، جنگ های سنگین و خونین ادامه داشت، صدها نفر کشته می شدند و آزادی خواهان در برابر رژیم نژاد پرست می جنگیدند.

کشف معادن غنی یورانیم در دهه 80 قرن 20 بر حساسیت منطقه افزود، دولت آفریقای جنوبی بیشتر از گذشته کوشش میکرد که این سرزمین ثروتمند را از دست ندهد و بادر نظر داشت همین اهداف، شرکت های چند ملیتی را برای استخراج معادن آن به میدان کشانید. بعد از آن تعداد بیشتر عساکر آفریقای جنوبی به این کشور رسیده و عملیات آن ها علیه SWAPO شدت گرفت.

در اواخر سال 1982 و اوایل سال 1983 میان نامیبیا و انگولا جنگ های محدود بر سر مالکیت معادن مناطق سرحدی بوقوع پیوست و بعد از آن طرح پنج ماده یی گروه تماس مرکب از امریکا، برتانیای، فرانسه، جرمنی غربی

و کانادا، استقلال نامیبیا را با بن بست روبرو کرد. در آن سالها عساکر کیوبایی نیز در انگولا حضور داشتند و درین جنگ محدود سهم بودند.

در ماه می سال 1984 نماینده گان SWAPO و سایر احزاب نامیبیا، با نماینده گان افریقای جنوبی به مذاکره پرداختند، اما دولت افریقای جنوبی برای بیرون کشیدن عساکر خور از نامیبیا حاضر نشد و مذاکرات بیدون نتیجه پایان یافت.

در ماه دسمبر سال 1988 بعد از مذاکرات طولانی و میانجیگری های امریکا، دولت افریقای جنوبی برای خروج عساکر خود از نامیبیا آماده شد و عساکر کیوبایی نیز قبول کردند که از مناطق سرحدی نامیبیا دوباره بسوی انگولا عقب نشینی خواهند کرد.

در سال 1989 هزاران نفر مهاجر به وطن خود باز گشته و زندانیان بسیاری آزاد گردیدند. سام نجوما رهبر 60 ساله SWAPO نیز بعد از 30 سال تبعید دوباره به وطن برگشت تا حزب خود را برای شرکت در انتخابات آینده آماده سازد. در ماه نومبر 1989 حدود 710000 نامیبیایی در انتخابات شورای ملی که قرار بود اعضای آن نخستین قانون اساسی کشور را تدوین کنند، شرکت کردند. SWAPO در انتخابات با بدست آوردن 60 فیصد آرا برنده اکثریت شد و رهبر آن سام نجوما، بعنوان نخستین رییس جمهور نامیبیا برگزیده شد. بعد از برگزاری انتخابات عساکر افریقای جنوبی از خاک نامیبیا بیرون رفته و عساکر کیوبایی نیز از مناطق سرحدی نامیبیا بسوی انگولا عقب نشینی کردند. روز 21 مارچ 1990 استقلال نامیبیا اعلان و زبان انگلیسی به عنوان زبان رسمی کشور انتخاب شد. در سال 1991 نجوما قراردادی با امریکا در مورد آموزش نظامیان نامیبیا به امضا رسانید و همکاری برزیل برای تجهیز کردن قوای هوایی خود جلب نمود. در ماه سپتمبر 1991 دریای اورانژ بعنوان سرحد طبیعی میان نامیبیا و افریقای جنوبی تعیین و هر دو معاملات تجارتي شان را آغاز کردند.

در سال 1992 بندرگاه والویس بی که در تصرف افریقای جنوبی باقیمانده بود، به نامیبیا واگذار شد. این بندر که ساحل عمیق داشت و برای کشتی های بزرگ مفید بود، در سال 1992 تصرف شده و افریقای جنوبی از آن کار می گرفت.

سازمان SWAPO در اواسط سال 1997 تجزیه و بعضی از رهبران سابق از سام نجوما جدا شدند. سام نجوما از وقت استقلال تا سال 2004 چهارده سال رییس جمهور نامیبیا بود و SWAPO نیز به حیث حزب حاکم در راس قدرت داشت.

علیرغم مخالفت های در سطح کشور، با تغییراتی در قانون اساسی، سام نجوما اجازه یافت برای بار سوم کاندیدای ریاست جمهوری شود. وی در انتخابات سال 1999 با کسب 76% آرا در مقام خود باقیماند. در انتخابات سال 2004 پس از آن که SWAPO و نجوما آرای مردم را به دست آورده نتوانستند، پوهامبا Pohamba رییس جمهور شد. وی در سال 2009 نیز برنده شد و بحیث رییس جمهور در مقام خود باقیماند.

اگر چه بعد از سال 2010 سازمان SWAPO از خط مشی مارکسیستی خود فاصله گرفت، اما محبوبیت آن در میان مردم زیاد نشد. در انتخابات سال 2014 نامیبیا هگ گنگوب Hage Geingob در یک پیروزی کلان رای مردم را بدست آورد. در انتخابات سال 2019 وی باز هم بحیث رییس جمهور باقیماند و SWAPO اکثریت خود را در شورای ملی کشور نیز از دست داد.

روابط افغانستان با نامیبیا: از کتاب (افغانستان و جهان - کشورهای آسیایی و افریقای) منتشره سال 2004 ریاست مطالعات منطقوی وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی افغانستان، چنین بر میاید، که افغانستان و نامیبیا هیچگاهی روابط سیاسی نداشته اند.